

INTERVIEW

LIESBETH COLTOF

DE GROTE VLOED

MUZIEKTHEATER IN
PROVINCIE GRONINGEN

Liesbeth Coltof
© David Vroom

Tekst: Yvon van Apeldoorn

Hoe zijn ze bij jou terechtgekomen?

"Reinout en Tjeerd (Bischoff, red.), de schrijver van het stuk, wisten dat ik de afgelopen jaren twee grote locatieprojecten had geregisseerd in Twente: 'Hanna van Hendrik' en 'De Vergeten Twentse Lente'. Dat vond ik heel erg leuk om te doen, dus ik was hartstikke blij toen ze me belden."

Heb je iets met Groningen?

"Jazeker! Ik zou liegen als ik zeg dat ik de provincie heel goed ken, maar ik hou erg van het landschap. Van dat platte en uitgestrekte. Dat je heel ver kunt kijken. Ik woon zelf in de Randstad, daar heb je dat absoluut niet, er staat altijd wel een gebouw in de weg."

Voor het derde jaar op rij presenteert Zummerbühne een grootschalige muzikale openluchtvoorstelling in de provincie Groningen. Na 'Hollands Hoop', in het decor van de gelijknamige tv-serie in Overschild en 'Ripperda', op de wierde Maarhuizen bij Winsum, strijkt de productie deze zomer neer in Oosterwijtwerd met 'De Grote Vloed'; een verhaal over de kracht van water, liefde en opstand.

Reinout Douma is net als de voorgaande jaren verantwoordelijk voor alle composities en de orkest- en koordirectie. De regie is in handen van Liesbeth Coltof, een (jeugd)theatermaker met een indrukwekkende staat van dienst: ze regisseerde meer dan honderd voorstellingen en was decennialang artistiek leider van Huis aan de Amstel en de Toneelmakerij. Momenteel werkt ze veel over de grens (onder andere in Gaza), in theaterprojecten voor kinderen in armoede en oorlogssituaties.

Was je al eens in Oosterwijtwerd geweest?

"Ik had er zelfs nog nooit van gehoord. Maar het is een heel mooi dorp! En de plek die is uitgekozen is echt prachtig: bij een kerkje met een oud begraafplaatsje. We maken de omgeving onderdeel van het decor. De kerk en de bomen worden aangelicht, dat geeft een fantastisch beeld."

'De Grote Vloed' is geïnspireerd op een ware gebeurtenis: het verdrinken van ruim twintig dorpen in de Dollard.

"Ja, Groningen heeft, na Zeeland, de meeste dorpen aan de zee verloren! Met dat gegeven is Tjeerd aan de slag gegaan. Er is niet ontzettend veel over bekend, maar wel iets: het onderhoud

WE LATEN DE OMGEVING MEEWERKEN IN HET DECOR

van de dijken was de taak van de heren. Maar veel van die heren lieten de dijken verslonzen, ook al riepen de boeren: 'Julie moeten iets doen, anders gebeurt er een ramp!' Een overheid die niet luistert naar de burgers, dat is van alle tijden."

Waar gaat het verhaal over?

"Het speelt zich af in 1509 en gaat over Aisa, een meisje van zeventien, dat van haar vader moet opgroeien in een klooster. Daar ligt ook een link met de geschiedenis; er waren in die tijd echt een aantal vrouwenkloosters. De nonnen waren heel sociaal betrokken en kwamen op voor de 'gewone man'. Met name de abdesses; die durfden echt weerwoord te geven aan de machthebbers. We vonden dat zo'n mooi gegeven, dat religie vermengd werd met activisme.

Enfin, Aisa ziet wat er aan de hand is. Ze krijgt visioenen van een vloedgolf en komt in opstand tegen de machthebbers, waaronder haar vader. Ze wordt bijgestaan door de abdes en de smid, ooit de minnaar van haar moeder, wat hem een uitgestoken oog heeft opgeleverd. Samen trekken ze ten strijde om het tij te keren."

Tevergeefs, dus.

"Nou, op een bepaalde manier loopt het toch wel goed af. Maar ja, die dorpen overstroomden, dat is nou eenmaal een feit. De voorstelling begint met het lied van de verdronken zielen – als de ramp al gebeurd is. Vervolgens krijgt het publiek te zien wat eraan vooraf ging."

Naast zeven professionele acteurs spelen er ook een heleboel amateurs uit de regio mee. Hoe is het om te werken met zo'n gemengde cast?

"Ik hou ervan om de amateurs heel erg te betrekken bij het stuk, door ze niet als een soort figuranten neer te zetten maar een echte rol te geven, met tekst. Ik maak geen onderscheid tussen professionals en amateurs, we maken samen die voorstelling. Ook het koor heeft een rol; het staat niet op één plek te zingen, maar duikt telkens in verschillende hoedanigheden op."

De spelrepetities beginnen pas in juni, waaruit bestaan de voorbereidingen momenteel?

"Reinout is aan het componeren en we zijn aan het nadenken over de sfeer van de liederen. Ik ben aan het praten met Eleftheria Lavdaki, die de kostuums

maakt en met de decorontwerper, Guus van Geffen, met wie ik al 35 jaar samenwerk. Hij bouwt een soort grof, abstract dorp, met een enorme poort. En een brug, want er loopt een sloot door het weiland, daar moesten we iets mee. Die brug verbindt het hoofdspelvlak met het 'achterspelvlak' bij het kerkje."

Om nog even terug te komen op het begin van ons gesprek, wat vind je zo leuk aan het regisseren van locatievoorstellingen?

"Alles, eigenlijk. Het werken met amateurs, dat je helemaal in de historie van zo'n omgeving mag duiken en dat je gebruik kunt maken van de mogelijkheden van het landschap. Je kunt dingen doen die in een theater niet kunnen. Ik hoop bijvoorbeeld heel erg dat ik een of twee paarden kan laten meespelen, of een paar geiten. In 'Hanna van Hendrik' deden er zes koeien mee, een van die koeien had zelfs een echte rol." ■

DE VOORSTELLING
'DE GROTE VLOED' VAN
ZUMMERBÜHNE IS TE ZIEN
VAN 14 AUG T/M 8 SEP.

WWW.ZUMMERBUHNE.NL
OF SCAN DE QR-CODE.